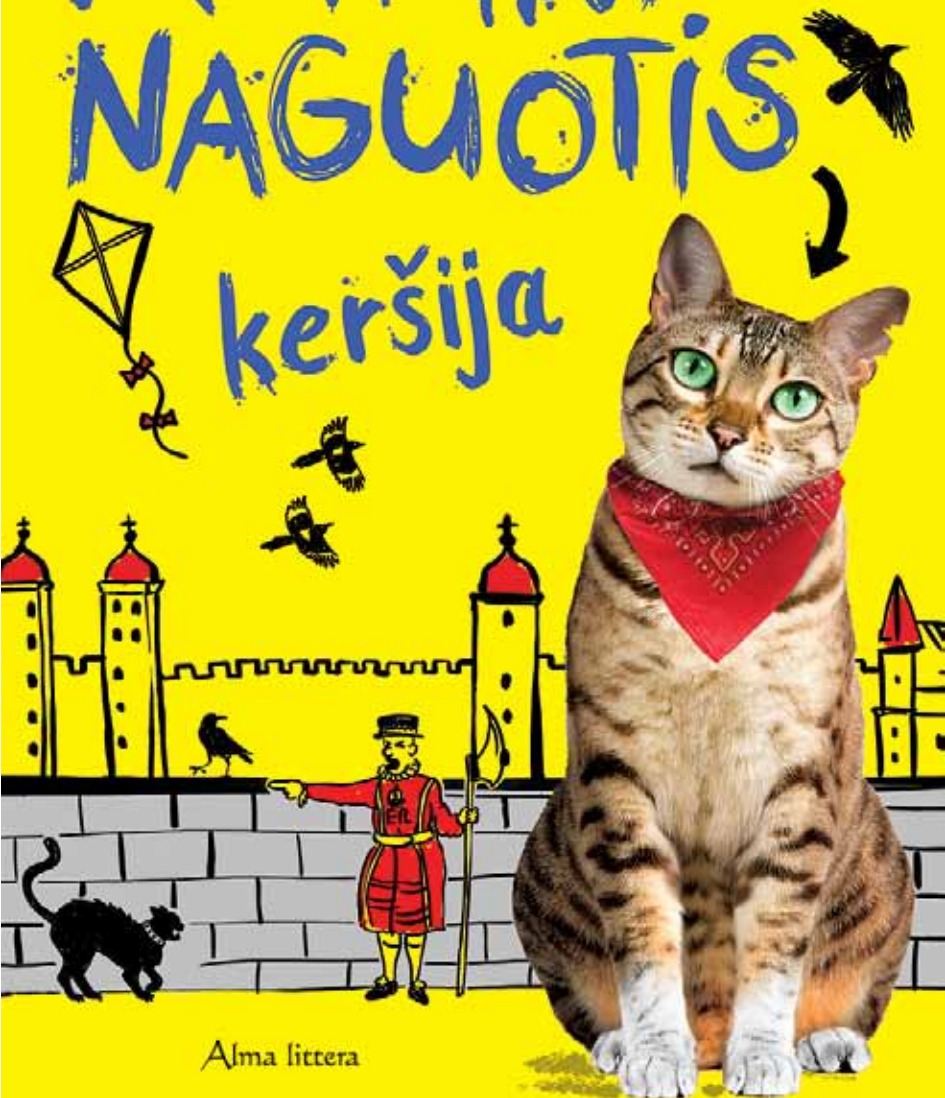

JENNIFER GRAY

2014 metų RED HOUSE jaunesniųjų skaitytojų knygų nugalėtoja!

KATINAS NAGUOTIS

keršija

Alma littera

Atikui Gramatikui Katikui Naguočiui – buvusiam šauniausiam pasaulyje ilgapirščiui – darėsi bloga. Jis nekentė skraidyti. Juk skraido paukščiai, ne katės. Savo senosiomis plėšikavimo dienomis jis, užuot skridęs, visada plaukdavo kruiziniais laivais arba važiuodavo traukiniais pirmąja klase. O tas siaubingas išradimas, kuriame jis dabar atsidūrė, buvo dar baisesnis už lėktuvą. Jis buvo baisesnis net už sraigtasparnį ar karšto oro balioną. Tai priešais rainiams kankinti.

Atikas pramerkė akį ir vėl užmerkė. Jis jokiu būdu nebūtų sutikęs važiuoti atostogauti į Londoną, jei būtų žinojęs, kad Čederių šeima planuoja jį *čia* pasodinti. Kai Kelė pirmą kartą jį parodė, Atikas pamanė, kad tai yra didžiulis žiurkėnų bėgimo ratas. (Nors jam tikriausiai derėjo susiprasti, kad

pačiame turistų sezono įkarštyje Londone vargu ar klaidžioja milžiniški žiurkėnai, ieškantys kur pasportuoti.) Atikas norėjo, kad kas nors būtų jį *įspėjęs*. Kas nutiko *pasitikėjimui*? Štai vieną minutę jis ėdė gabaliuką Maiklo sumuštinio su žuvų paštetu, kitą Kelė paėmė jį į glėbį, o dabar tūno uždarytas trapioje stiklinėje kapsulėje, pavojingai kabančioje ant didžiulio besisukančio metalinio rato, pamažu kopiančio į dangų.

– Atikai, kaip tu? – švelniai jį apkabino Kelė.

– Atrodai keistai, – Maiklas pakasė jam smakrą. – Ar tau negera?

Atikas silpnai sumurkė. „Pagaliau pastebėjo!“ Bet jau buvo vėlu. Jie jau pakilo į orą.

– Atikai, jis vadinamas Akimi, – ponia Čeder paėmė jam už letenos. – Nesijaudink – juo pasisūpa visi, kas lankosi Londone. Iš viršaus atsiveria nuostabus vaizdas. Žiūrėk, štai ir Temzė.

„Akimi?“ Kodėl kai kas užsimano pasivažinėti akyje? Atikas dėl visa ko stipriai užmerkė sąvąsias. Ir jis visai nenorėjo pamatyti Temzės. Nejau ponia Čeder nežino, kad katės *nekenčia* vandens? Jis troško lauk.

– Miau! – sukniaukė jis.

– Baikite jį cackinti, tik menkinate policijos įvaizdį! – griežtai pasakė inspektorius Čederis. – Jis yra policijos katinas, ne naminis gyvūnėlis. Jam reikia grūdintis.

Atikas ne visai pritarė inspektoriui Čederiui, bet „menkinate“ skambėjo gana maloniai. Jam pasidarė smalsu, ar žmonės turi ir kitų jam nežinomų žuviškų žodelių, pavyzdžiui, „silkinate“ ar „ešerinate“ arba „sardininate“. Būti menkinamam bent jau skambėjo įdomiau, nei būti policijos katinu. Jis nuleido apkramtytą ausį ir susimąstė, ar dar ne vėlu persigalvoti.

– Bet, tėti, mes atostogaujame! – Atikas pajuto Maiklą glostant jam sveiką ausį.

– Atiko dėka, – Kelė patiesino raudoną skepetaitę jam ant kaklo.

– Ir Takerių, – pridūrė ponias Čeder.

Atikas pramerkė vieną akį. Kelionė į Londoną buvo ponios Taker, Čederių namų šeimininkės, dovana už tai, kad Atikas nustojo būti katinu ilgapirščiu ir tapo policijos katinu.

